

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinatate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhiepiscopale, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE.

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.,
rândul cu litere garmond.

Iubileul de încoronare.

Sibiu, 7 Iunie n.

Ziua de mâne e de însămnătate mare în istoria mai nouă a patriei noastre. Înainte cu patruzeci de ani în ziua aceasta a fost uns și încoronat Maiestatea Sa, Monarhul nostru, ca Rege apostolic al Ungariei.

Ce fierbere, ce entuziasm, ce bucurie era atunci, dela un capăt al țării până la celalalt, și mai ales în capitala țării, unde se concentrase tot ce avea pe atunci țara mai de frunte, și ca greutate socială, și ca avere.

Capitala era frumos împodobită, cu steaguri, covoare și flori, și număroase porți triumfale au fost ridicate prin stradele pe unde avea să treacă Regele și Regina.

Au fost strălucite sărbările încoronării, atât de strălucite, încât splendoarea lor a impus și străinilor. Ziarele engleze, franceze, italiene, scriau cu multă uimire și în mod foarte elogios despre cele văzute.

Era pe atunci bogăție în țară, și era căldură în inimi. Era entuziasm și bucurie. Bucurie și pe o parte și pe alta!

Importanța încoronării nime nu a înțeles-o atât de bine, ca însuși Maiestatea Sa, care a eternizat ziua cu următoarele acte însemnate: A dat amnestie generală tuturor politicianilor maghiari compromiși și refugiați în străinătate, și a donat suma de osutămii de galbini, primită dar dela țară, pe seama văduvelor și a orfanilor honvezilor, cari la 1848/9 au luptat în contra tronului și a dinastiei.

Mai bine nu putea dovedi Maiestatea Sa, că trecutul l'a dat uitării. A tras vâl peste el.

Dar au înțeles însămnătatea zilei și Maghiarii, pentru cari până aci Regele nu exista, fiindcă după constituția țării puterea maestatică numai după ungere și încoronare devine desăvârșită.

Știau ei, că cu actul încoronării toate divergențele de păreri dintre ei și Maiestatea Sa dispar și sunt delăturate, și că după nouăsprezece ani de așteptare, de frământări, de aspirare și de suferință, li-se deschide acum o epocă nouă, o epocă de pace, de liniște, de consolidare, de prosperare pe toate terețele, în deosebi pe cel cultural și material.

Grația Maiestății Sale le-a făcut cu puțință, ca și cei buni ai lor, cari pribegiau prin străinătate, să fie chemați la muncă comună, spre a-și pune puterile în serviciul patriei, contribuind la fericirea ei și a popoarelor cari o compun.

Patruzeci de ani, numai patruzeci de ani au trecut de atunci, și ce vedem? Nemulțămire și pe o parte și pe alta. Nu mai e entuziasm și bucurie de acum patruzeci de ani. Maiestatea Sa vine fără nici o voce la Budapesta, pentru a fi de față la sărbările aranjate întru amintirea zilei de încoronare, vine silit de împrejurări, iar cei ce aranjează sărbările iubileului de încoronare

incă se pare că fac un lucru forțat, pe care cred că *trebuie* să-l facă, dar nu-l fac din toată inima. Nu e nici o însuflețire, nici un entuziasm, nici un semn de sinceră bucurie, ca și cum nici n'ar fi vorba de aniversarea zilei de încoronare, a zilei în care Maiestatea Sa a dat Maghiarilor tot ce au voit și au cerut.

În loc ca sărbările să fie de astădată mai frumoase, mai strălucite, mai impunătoare decât cele de acum patruzeci de ani, ele sunt reduse la minimul posibil, la minimul necesar, contrar obiceiului maghiar, care iubește zgomotul, splendoarea, parada.

Nu sunt mulțămiiți Maghiarii, și de aci indispoziția generală, lipsa de entuziasm, și de bucurie. Și că nu sunt mulțămiiți, o spun pe față.

Să ascultăm ce spune un ziar maghiar, „*A Nap*”, despre iubileul acesta de încoronare:

„Amară iubilară, când nici o dorință nu ți-s'a împlinit. Amară iubilară, când *trebuie* să recunoaștem, că am fost învinși. Suntem de compătimit, fiindcă nu avem pe nimeni care să ne scoată din întunec. Dar pentru aceea noi *trebuie* se iubilăm. Mizeria lucie ne acopere sărăntocia. Ne bucurăm cu lacrimi, și ne ascundem durerea. Adevărat, că la iubileul acela *nu va fi nimeni cu inima*, dar pentru aceea să cânte numai țigani din vioare, să sune trâmbițele, să se aprindă focuri de bucurie. Pentru că dacă am mințit patruzeci de ani de rând, să iubilăm încheerea epocii *cu cea mai puternică minciună*. Să cădem la pământ și să perorăm despre admirație, supunere și iubire! Să rostim vecinicul și neperitoriul cuvânt de mulțămire, în ziua aniversării încoronării dela anul 1867».

Va să zică, supunerea și iubirea față de capul încoronat și uns e o minciună, și iubileul un act, la care nime nu participă cu inima!

Oare așa să fie? Va fi, poate, cu privire la unul, la zece, la o sută, la o mie dintre Maghiari, dar milioanele cele multe nu gândesc așa! Milioanele, cari formează țara cea adevărată, sunt cu inima, cu alipirea, supunerea și iubirea la Regele lor, la Domnitorul lor, despre care știu, că are dorința ferbinte de a le vedea pe toate trecute între șanțurile constituției patriei, înainte de ași încheia glorioasa domnie. Și noi credem, că dacă Maiestatea Sa a venit fără nici o voce la sărbările iubilare din Budapesta, apoi lucrul s'a întâmplat tocmai pentru că drepturile pe cari le-a promis cu un an mai înainte popoarelor sale desmoștenite, încă nu au putut primi formă concretă, *votul universal* încă nu a putut fi dat tuturor aceluia, cărora Maiestatea Sa *vrea* ca să se de.

Dar milioanele, cari cu dor îl așteaptă, știu, că întârzierea nu din vina Maiestății Sale s'a făcut. Și de aceea, la sărbările iubileului de încoronare ele participă din inimă, cu bucurie și cu încredere desăvârșită, și roagă pe Atotputernicul Dumnezeu, să dăruiască Maiestății Sale sănătate și putere de ași vedea re-

alisate în curând toate dorințele, și de a putea împlini și dorința lor, făcându-le loc în conducerea de stat, prin acordarea votului universal la alegeri, spre întărirea tronului și a patriei!

Legile școlare. *Monitorul oficial al țării publică în numărul de ieri, Joi, legile noi școlare, sancționate de Maiestatea Sa, și anume: legea despre îmbunătățirea salarelor învățătorilor dela școalele de stat și legea despre salarele învățătoresți la școalele profesionale și comunale.*

Distincție. Maiestatea Sa Regele a conferit primministrului *Welckerle* crucea mare a ordinului Leopold și a numit consilieri intimi pe ministrii *Kossuth*, *Iekel-falussy*, *Zichy*, *Josipovich* și *Günther*, cum și pe prezidentul camerei *Iusth*.

Crisa. Svonurile despre crisa ministerială nu vreau să încete. Cu cât sunt mai cu energie desmintite (pentru că le desmintesc foile guvernului), cu atât mai tare le crede lumea. La tot cazul în zilele acestea de iubilară se va limpezi situația, fie într'un fel, ori altul. Probabil că înțelegerea între guvern și coroană se va face, și trebile nu vor ajunge la demisionarea guvernului. Guvernul se va obliga de nou să prezinte dietei cât mai curând legea despre reformele electorale, și apoi în urma ei legile referitoare la garanțiile constituționale, după ce și în mesajul de tron în ordinea aceasta au fost ele înșirate, când s'a deschis actuala sesiune parlamentară. Așa se crede că va fi rezolvată crisa, dacă ea peste tot există.

Alegerile din Austria. Abia acum se cunoaște rezultatul tuturor alegerilor făcute în Austria pe baza legii despre votul universal. Partidul cel mai mare din noul reichsrath austriac e al social-cristinilor, puși sub conducerea primarului din Viena *Dr. Lueger*. Numără 96 membri. Urmează partidul social-democrat cu 82 membri, apoi vine partidul Polonilor, al Cehilor și al liberalilor. Acestea sunt partidele cele mai mari, iar celelalte sunt fracțiuni mărunte. Între diferitele partide germane s'a inițiat facerea unei fuziuni, dar n'a succes. S'a legat însă o alianță națională, de înțelesul, că în chestii de interes general național german, toate să meargă împreună. În celelalte fiecare cum vrea. Socialiștii încă au luat hotărârea, că în cele naționale vor pași totdeauna solidari cu ceilalți de un neam cu ei. O grupare a partidelor, ca să se formeze majoritatea parlamentară pe care să se poată răzima guvernul, încă nu s'a făcut. Se crede însă că se va face până la deschiderea reichsrathului, ori apoi imediat după deschidere.

Chestia croată. Mercuri s'a început în dietă discuția asupra proiectului de lege referitor la funcționarii dela căile ferate. Pe tema acestui proiect de lege s'au ivit divergențe de păreri între deputații croați din dieta ungară și guvernul maghiar. S'au ținut pertractări, însă la înțelegere nu s'a putut ajunge. Conflictul există deci și acum. Chestia e următoarea: Croații pretind, ca pe liniile ferate din Croația și Slavonia limba de comunicație și limba oficială să fie cea croată. Guvernul maghiar admite, că în

interesul publicului este, se știe funcționarii și croațește în Croația și Slavonia, dar limba oficială *trebuie* să fie și acolo cea maghiară. Croații s'au hotărât acum se vorbească toți la proiectul de lege din desbatere, și anume în limba croată. Președintele dietei s'a îngrijit de stenografi croați și de traducători dexteri, cari imediat se tălmăcesc pe ungurește ceea ce vorbesc deputații croați.

Într'o conferență a partidelor coaliate ministrul croat *Iosipovich* a făcut propunere mijlocitoare, ca în Croația și Slavonia să fie numiți funcționari la căile ferate numai indivizi cari vorbesc și croațește, rămânând rezervat pe seama ministrului de comunicație dreptul, de a dispensa pe singuraticii funcționari dela cunoașterea, fie a limbii croate, fie a celei maghiare. Maghiarii sunt gata să primească propunerea aceasta, dar este temere, că nu o primesc Croații. În cazul acesta apoi ministrul *Iosipovich* își va da demisia. Chestia croată deci nu e rezolvată încă, și poate să aibă încă grave urmări. Mercuri au vorbit croațește doi deputați croați în contra proiectului de lege.

Iubileul și parlamentul.

În ședința de Luni a dietei s'au votat proiectele de lege referitoare la iubileul de încoronare. Prezenți au fost puțini deputați. Au lipsit mai ales *kossuthiștii*. Raportorul a fost *kossuthistul* *Hoitsy Pál*. A făcut o expunere scurtă, rece și sacă. Lucru de porunceală. N'a vorbit apoi nime la obiect, decât naționalistul slovac *Hodzsa Milan*, precizând corect punctul de vedere al clubului naționalist față de iubileul de încoronare. A vorbit următoarele:

„Este numai o urmare a credinței noastre neclintite față de domnitor, dacă atunci, când asistăm la aniversarea unei domnii închinată înaintării omeniei, glasul durerilor noastre amuțește pe o clipă, pentru a face loc expresiei omagiale a bucuriei noastre, a aceluia, cari în acest parlament stăm pe băncile opoziției, a bucuriei, pentru că prevedința divină l-a ținut pe Maiestatea Sa Regele nostru atâția ani, spre binele țării.

Patria noastră, toate popoarele ei, toate clasele ei sociale, *încunjură cu dragoste și cu alipire persoana sacrată a Maiestății Sale*. Acele fapte ale guvernelor și sfetnicilor de pe vremuri, după cari s'ar fi putut naște o neînțelegere cu privire la iubirea pe care Maiestatea Sa o are pentru țară, pentru toate popoarele ei, pentru toate clasele ei sociale, nu a clătinat sentimentul nostru de loialitate.

Adâncă noastră loialitate față de dinastie și față de persoana Maiestății Sale, a fost încercată în suferințe și în vremuri grele, pentru că această loialitate nu isvoarește pe urma manifestărilor fără șir ale grației domnitorului, ci *din o adâncă înțelegere a rațiunii statului și din o încredere față de domnitor, înăscută nouă*.

Această încredere a fost întărită din nou în timpul din urmă, când Maiestatea Sa a dat o dovadă despre bunele intențiuni pe cari le are față de țară și față de popoarele ei, preem și despre o înțelegere a spiritului modern al vremilor mai noue, *dând a cultare acelei dorințe a întregii populații a Ungariei, ca în viitor soartea țării să se rezolve prin cooperarea unui parlament, care se va alege prin sufaj universal, secret, cu toare în comună*.

Toate consecvențele triste sunt expuse în mod frumos. Nici eventualitatea, oă preotul își poate lua o femeie tină în casă pentru creșterea copiilor nu e trecută cu vederea, deasemenea nici fel de fel de situațiuni gingașe și delicate, în cari poate ajunge preotul chiar și numai împlininduși datorința sa de păstor sufletesc. Și e știut, că lumea iubește așa de mult scandalul și fel de fel de scornituri, încât nici cel mai sfânt om nu scapă de gurile rele, și nu spre mărirea bisericii. Că viața practică într'adevăr cere o îmbunătățire în privința aceasta, ne-o arată autorul pe deplin, accentuând, că trebuie să se ție cont, și de natura omului, și prin urmare și a preotului, căci „natura e natură și nu cunoaște teorii, ci viață. Teoriile is sarbede, „viața e plină de putere“.

Acestea sunt în general părerile dlui Găina. Și precum în celelalte opuri științifice de mare valoare ale dsale, îl caracterizează și aici modul său de a scrie — scurt și precis. Și totodată ne dovedește, că nu e numai savantul ce lucră între cei patru păreți ai odăii sale, ci și omul ce ține cont de cursul vieții și de desvoltarea continuă a omeniei.

Fiind înzestrat cu astfel de calități a putut numai să ne dea o tratare frumoasă a unei chestiuni așa de gingașe. Și ar fi de dorit, ca și membrii bisericii noastre din Transilvania să se pronunțe în chestiunea aceasta și să se pună în conțelegere unii cu alții. Dl Dr. V. Găina a făcut la Români începutul cu broșura dsale, care ar trebui să fie cetită, nu numai de toți preoții, ci și de toți aceia, ce se interesează de biserica noastră.

Cernăuți, 19 Maiu v. 1907.

R. Căndea.

AVIS.

Se aduce la cunoștința celor ce doresc a face studii în biblioteca centrală a „Asociațiunii“, că sala de cetire a acesteia pe viitor va fi deschisă în fiecare zi de lucru dela 10—12 ore a. m. și dela 4—6 oare p. m. Cărți pentru sala de cetire se dau însă numai după amezzi dela 5—6 oare în zile de lucru.

Ziarele române sunt rugate a reproduce acest avis.

Sibiu, 5 Iunie 1907.

Biroul „Asociațiunii“.

fi tras din neamul Hicsoșilor, și era o căpetenie a lor.

Nu departe de Avris apoi s'a dat de urma orașului și a templului zidit la anul 150 înainte de Christos de preotul Onias al Evreilor. Se afla pe o ridicătură cam la 70 metri deasupra apei. S'au găsit sub pământ mai multe cuptoare, pe cari se aduceau jertfe și se frigeau miei. Din biserică s'a conservat un singur zid, cel dinspre răsărit. Biserica a fost la fel cu cea din vechiul Ierusalim. S'a mai aflat și o socoteală a arhitectului, care a făcut biserica. Din ea se vede, că cărămida a fost cumpărată dela un Evreu cu numele Avram.

Arheologul vienez, profesorul Sellin, a făcut iarăși număroase săpături pe locul unde se afla odată vestita cetate biblică a Ierihonului. A descoperit urmele unei vieți culturale foarte desvoltate, care a existat înainte de aceasta cu 5000 de ani. A desgropat urmele unei fortărețe cu trei etaje și 17 camere, cu scări de piatră, sobe, ziduri, bine conservate. A desgropat și un castel vechiu, încunjurat cu ziduri de patru metri înălțime și trei metri grosime. A mai aflat și o casă particulară, plină de ulcioare cu unt de lemn, pe semne casa unui negustor de unt de

NOUȚĂȚI.

Meseriașii nostri. „Gazeta Transilvaniei“ scrie în numărul de Miercuri un prim-articol, în care pledează cu multă căldură pentru instituirea unui birou central de plasare și informațiune pentru meseriașii nostri din toată țara, și anume, din partea reuniunilor de meseriași români din Brașov ori Sibiu, ca cele mai bine organizate și conduse, în scopul, ca cu ajutorul biroului central să se poată face o distribuție proporțională a meseriașilor români pe întregul teritor de țară locuit de Români, pentru că să nu fie pe unele locuri prea mulți, pe alte locuri iarăși nici unul. Aprobăm ideea.

Mandatul deputatului Petrovici. Cercetarea ordonată în chestia alegerii din cercul Zorlențol-mare e terminată și comisiunea cenzurătoare (a șasa) a dietei e convocată la ședință pe 14 Iunie, pentru a croi sentență asupra mandatului deputatului Dr. Stefan Petrovici, care își face pedeapsa în temnița de stat din Seghedin. Ziarul „Magyarország“ e informat, că nu se va aduce sentență, fiindcă protestul a fost revocat, pentru a se evita o alegere nouă. De ce? Se tem patrioții că o pățesc ca la Lugoj??

Reichsratul austriac va fi convocat pe 17 Iunie n. la Viena, și deschiderea is se va face prin mesaj de tron. În cursul săptămânei viitoare se vor face mai multe numiri de membri în casa de sus. Intre cei numiți vor fi și vre-o șase politicieni de valoare, cari au căzut la alegerile din urmă.

La Căldărușani. Ziarele din București scriu, că Regele și Regina României, împreună cu principele Carol, au făcut zilele trecute v. zită fostului metropolit primat al României, Ghendie, care se află la mănăstirea din Căldărușani. Preasfinția Sa e nașul Principelui Carol.

Rugare. În anul acesta 40 de ani se împlinesc de când am absolvat cursul teologic în 1867. Mai multe evenimente istorice s'au întâmplat în timpul când eram în cursurile teologice: În 1864 s'a înființat internatul pentru 50 teologi, și s'a reînființat vechea noastră Metropolie. Cu ocaziunea șirei noastre din institut s'a organizat biserica pe baza statutului organic, și apoi mai că e alte?

Am fost fericiți a ajunge timpul, în care avem grandioasa biserică catedrală. Toate acestea momente istorice mă îndeamnă, a mă adresa către frații colegi, cari au absolvat cursul teologic în anul 1867 în Sibiu, cu rugarea, ca să convenim în Sibiu pe la sfârșitul lui Iunie a. c. să ne vedem, și împreună să mulțămim lui Dumnezeu, că ne-a învrednicit a ajunge această etate, să ne reamintim vremile tinerețelor, și apoi să ne povestim pătenii-le din viață, și mai câte încă?

Despre timpul și modul întâlnirii, ași socoti, ca să ne înțelegem noi între noi, și să nu facem incomoditate foaiei noastre „Telegr. Rom.“ deci rog pe frații colegi, ca prin câte o carte de corăspondență să mă avizeze d spre primirea acestei propuneri.

Jimburul mare, (Magyarország Zsombor Kolozs-megyé) la 24 Maiu 1907 v. cu dragoste frățească: Gavrilă Murășan paroh.

lemn. Mai multe vase de ceramică au fost aflate, cu zugrăveli pe ele, și toate bine conservate. La iarnă Sellin va continua cu săpăturile.

Se mai fac săpături în juul Romei, precum și la Sparta, și pretutindenea se găsesse lucruri de mare însemnătate. Pe locul unde a fost Sparta s'a desgropat un teatru mare și s'a dat și de mormântul lui Leonida. S'au desgropat apoi ruinele unei clădiri mari romane, unde s'au găsit stele cu dedicații către Artemis Orthia, de prin veacul al doilea după Christos. S'au aflat hârburi de vase, frumos împodobite, lucruri de bronz, idoli de plumb, reprezentând zeițe, femei călare, animale, etc. S'au găsit și vre-o câteva mii de cununi, cari probabil au fost dedicate zeiței Artemis Orthia.

Insemnate de tot sunt apoi săpăturile cari se fac la Herculanium, al doilea oraș de lângă Neapol, îngropat sub cenușa Vezuului, la anul 79 înainte de Cristos. Săpăturile făcute aci cu mari cheltueli, pe cari le acopere statul italian, au stabilit în mod neîndoios, că pe când Pompeii au fost acoperiți și înădușiți în o ploaie groaznică de cenușă, eșită din gura Vezuului, la Herculanium acoperirea și zdrobirea orașului s'a întâmplat pe altă cale. A ve-

nit de sub pământ un noroiu ferbinte, o smoală cenușie, și pătrunzând încet în oraș, s'a tot ridicat până a amplit stradele și casele, fără a le dărâma. Făcute deci cu pricepere și cu băgare de seamă săpăturile, orașul Herculanium poate fi descoperit întreg, așa cum se afla pe vremea teribilei catastrofe. Și intențiunea guvernului italian aceasta este, chiar să cheltuiască cât de mult. E vorba până acuma de vreo douăsprezece milioane. Unele guverne străine au făcut propunere Italianilor, — dar mai ales învâțații din alte state, începând cu cei din America, — ca desgroparea orașului Herculanium să se facă pe cheltuiala lumii întregi civilizate, însă guvernul italian a respins cu mulțămită ofertul, spunând, că are ambiția de a face singur desgropările.

După ce va fi desgropat orașul Herculanium, — lucru foarte migălos, pentru că noroiul de cenușe în care a fost înecat orașul s'a petrificat atât de puternic, încât numai cu mașina poate fi spart — vor fi reconstruite toate casele, și toate lucrurile aflate se vor lăsa la locul lor. Va fi deci un oraș înviat din morți, în toată strălucirea sa cea veche!

(Va urma.)

La penzie. La cererea proprie au fost trecuți la penzie următorii notari români ai comitatului Sibiu: Nicolae Hențiu, din Săliște, Ioan Ivan, din Gurarâu, Avram Acilinescu, din Gales, Toma Ienciu, din Fofeldea și Alexandru Dregan, din Orlat.

Jocul cu o bombă. În Zürich mai mulți copii mici, cari se jucau pe un teren nu departe de o fabrică, au dat peste o bombă. Neștiind că ce e, au început a trage de sfoară. Bomba a explodat îndată, rănind greu două fetițe de șase ani și un băiețel de aceeași etate.

Bancnotă de 50 cor. falsă. Din Murăș-Oșorheiu se anunță, că jandarmeria de acolo a arestat pe neguțătorul Nicolae Dumitru, bulgar de origine, pentru că a voit să schimbe o hârtie falsă de 50 cor. S'a pornit cercetare.

Tată fără suflet. Un crășmar din Dobsina, de mânie că a perdut un proces, s'a dus acasă și și-a măcelărit toți copiii, (avea trei) în senzul strict al cuvântului, mai împungându-i, după ce a gătat cu săcurea, încă și cu cuțitul. Copiii au murit, ear ucigașul lor a fost arestat. Se crede că a comis fapta într'un atac de nebunie.

Căderea unui balon. Se anunță din Roma, că cu ocaziunea unei sărbări naționale italiene s'a ținut un concurs național de trager la șintă. La sfârșitul sărbării un balon militar a făcut o ascensiune, înălțându-se până la 300 metri. Atmosfera fiind încărcată cu electricitate, o descărcătură electrică a incendiat balonul, care a căzut cu o iuteală vertiginosă în mijlocul mulțimii așurite. Căpitanul care se afla în balon a fost dus în agonie la spital. Suveranii Italiei au fost viu impresionati de acest incident. Regele s'a dus să viziteze pe căpitanul la spital, stând o jumătate oră la capul muribundului. Căpitanul a murit încă în aceeași zi.

Convocare. P. T. membrii ai comitetului cercual din desp. Abrud-Câmpeni, al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“, se invită la ședința ce se va ținea în 17 Iunie n. 1907 la 3 oare p. m. în Abrud în localul „Aurariei“. Câmpeni, 4 Iunie 1907. Dr. Bazilru Preda, direct. desp. Demetriu Goia, secret. desp.

I-a spus țigancă! O fată de 17 ani din bună familie s'a sinucis în Arad, din motivul, că o țigancă i-a spus, când i-a dat în cărți, că va muri înainte de a împlini anul al 17-lea. A avut deci dreptate țigancă.

Concert în Blaj. Universitarii români din Cluj — Budapesta, invită la concertul pe care l'aranjează în Blaj sub patronajul Domnilor Alexandru Moesonyi, George Pop de Băsești, Dr. Iuliu Maniș și Dr. Aurel Viad, cu concursul domnișoarelor Valeria Pap, Virginia Gall, Getta Hodoșiu și al domnului Nicolae Brăteanu. În favorul Mesei studenților din Blaj, Duminecă în 23 Iunie st. n. 1907 (prima zi de Rusalii) în hotel „Universul“ începând la 8 oare seara. Suprasolvirile se primesc cu mulțămită și se vor publica. Ofertele mari-nimoase să se trimită la adresa prezidentului Liviu I. Dan, rig. în drept, Kolozsvár, Wesselényi M-utca 3.

Cărți și reviste.

„Protocolul congresului național bisericesc“ ordinar al metropoliei Românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania, intrunit în Sibiu, la 1/14 Octombrie 1906, a apărut în editura metropoliei și cu tipariul tipografiei arhidiecezane. Prețul unui exemplar 2 cor.

„Dreptul canonic oriental“ cu adnotațiuni și comentarii de Mariu Theodorian, avocat al creditului fonciar român, volumul al treilea, cu indice alfabetic. București, 1907. În prefață autorul scrie: „Dorința mea a fost se pun sub ochii tuturor legile bisericești, ca cel puțin de aci înainte nepricepuții și cei de rea credință se întimpine mai multă greutate când vor să calce sfintele canoane“. Cartea e vrednică de sprijinul preoțimeii noastre. Ceice o doresc să se adreseze autorului în București, la creditul fonciar român.

